

Thomas Lindemann

**Programma Quo Ad fugiendam & aversandam Bacchanaliorum Turpitudinem
Academicam pubem serio & paterne admonet Rector Academiae Rostochiensis.
Thomas Lindeman I. U. D. & Professor**

Rostochi[ij]: Pedanus, 1632

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734602383>

Druck Freier Zugang

R U. Progr. 1632

1) Thomas Lindemann

2) Jacob Fulvicus

3.

"

"

PROGRAMMA

Quo

Ad fugiendam & averfandam

BACCHANALIO-
RUM TURPITU-
DINEM

*Academicam pubicm serio & pa-
terne admonet*

RECTOR

Academiae Rostochienfis.

THOMAS LINDEMAN
J. U. D. & Professor.

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
ANNO M, DC, XXXII.

RECTOR
Academiae Rostochiensis
THOMAS LINDEMAN
J. U. D. & Professor.

EORUM figuli Gen-
tiles, ut omnis generis faci-
noribus ac flagitijs religio-
nis velum obtendere, ijsq;
tutelaria quædam Numina
præficere solempne ac lici-
tum habuerunt; ita ebrie-
tatis ac luxuriæ præsidem constituerunt Bac-
chum cuius Orgijs effusos in petulantiam mo-
res excusare, & quasi incrustare voluerunt.
Hæc Diabolo obstetricante primum à Phæni-
cibus celebrari cepta, mox ut mortalium gens
prava imitari pernix est, ab Ægyptijs imitata,
à quibus ad Græcos, hinc teste Livio à sacrifi-
culo quodam in Hetruriam, indeq; Romam
sunt translata; Nec hic substituerunt istæ fu-
roris feriæ, sed latius serpens vitiorum conta-
gium Alpes quoq; transvolavit, imo, Germa-

A 2 niam

nam, patriam nostram dulcissimam veluti
pestilenti quodam affavit sydere. Dolendum
autem & largis lachrymis deplorandum, inter
Christianos, qui filij videri volunt lucis, quos-
dam reperiri, non unum sed plures Bacchos
diversis anni temporibus colentes. Quid per
Bacchanalia, quæ esurialia primitiva esse vo-
luit Ecclesia, pleriq; hominum aliud intelli-
gunt? aut quid aliud faciunt? Barbarum in-
morem omnis propemodum ætas, cibo ac potu
se refecit, strenuè tuburcinatur, clamoribus
Bacchicis, plateas complet; insanis saltationi-
bus terram fatigat, & à se fermè exit; Quam
vero DEO talis, ut ipsi vocant lætitia placeat?
clare satis liquere puto qui tor annorum luxu-
riam & dissolutas pergræcationes, bello, ex-
torsionibus, vastationibus, at rapinis castigat.
Quin etiam adhuc tonantes ac fulminantes
bellorum nubes capitibus nostris undequaq;
imminent, quas peccatorum nostrorum con-
traxit Cæcias. Sed maxima hominum pars tam
desperatæ est malitiæ, ut ad tot DEI plagas cal-
lum obducatur, & obstinatio evadat. Nos
studiosos adolescentes de Bacchanaliorum tur-
pitudine averfandâ publicitus toties admonui-
mus, ut vel hæc tabula officij sui eos debeat

com:

commonefacere : Verum surdis narravimus
fabulam, & deest remedio locus, ubi vitia quæ
sunt, mores fiunt. Reperiuntur non pauci
inter cives Academicos Cyclopes, thyrsigeri,
qui hoc tempore intimis lætantur sensibus,
quod gutturi suo gaudium dare; & fortes se (si
Baccho placet) cantharo bellatores præstare
possint. Viperinam hanc progeniem, propriam
matrem Academiam arrodentem, aliquoties
exscindere conati sumus, sed instar Hydræ Ler-
næe subinde repullulavit. Quanto autem re-
ctius, quantoq; laudabilius Academica pubes
faciet, si Quadragesimali tempore cum Christo
Salvatore suo bellum Sathanæ, infestisq; vi-
riorum copijs indiceret? Si jejunijs ac preci-
bus, veluti binis lapillis de ripâ torrentis my-
sticæ collectis, infernalem Goliathum proster-
nere allaboraret? Nunc madidi fratres eo
potissimum tempore, quo Imperator eorum
acerbissimam Passionem suam inchoat, in
contumeliam cruenti hujus sacrificij DEO
patri oblati, intempestiva; turpissimaq; agunt
Bacchanalia; cum Spiritu S. authore; Sanctus,
Sanctus, Sanctus, Dominus Zebaoth, canen-
dum esset, illi Diabolicum illud: Jo! Jo! Bac-
che! declamitant. Quantus pudor! quanta

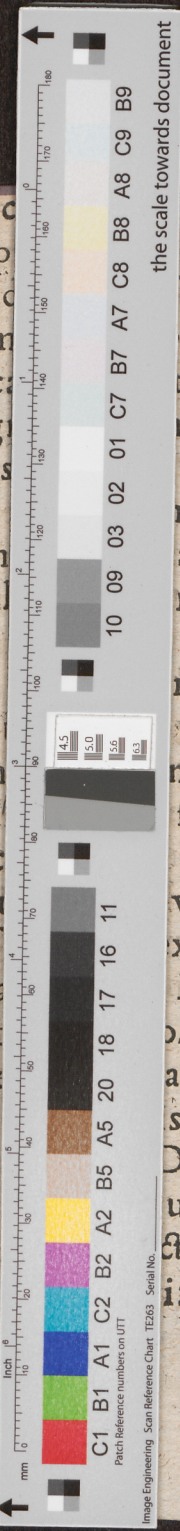
execratio est, cum à Duce vel Principe suo de-
ficit homo! Cur itaq; bacchantes à CHRISTO
tam benigno Imperatore desciscitis & turpis-
simi transfugæ in Diaboli castris stipendia me-
retis? Non succurrit, vos jam tum cum vivifici
lavacri mysterijs inibatamini, conceptis ver-
bis jurasse in Ducis hujus sententiam? Quor-
sum attinebat crucis characterem imprimi
fronti vestræ, nisi quo ad viveretis, sub illius
signo militaretis? Adeone vero leve ac nugo-
torium ducitis? CHRISTUM dissolutâ & im-
piâ vitâ vestrâ denuò crucifigere, vulnera e-
jusdem acerbè refricare? caput sanctissimum
voluptatum spinis denuò cruentare? faciem
quoq; spurcissimis obscænitatibus, quæ in Or-
gijs Bacchicis flagrant, conspuere, totamque
adeo salvificam Passionem ludum facere ac
jocum? Christus sanguineum sudorem sudat,
& pro peccatis nostris exquisitissimis angitur
doloribus *ὀδύνη* isti litant Baccho madidis men-
sis vinisq; rorantibus. Clemens Alexandri-
nus, helluones qui mentem in ventre infodiūt
scite admodum a sello pisci comparat, quem
Aristoteles solum ex omnibus animalibus Cor
in ventre habere asserit. Alij lagenas, utres,
folles, amphoras appellant. Græci quoq; bi-
bonem

Bonem ἄσπον θύλακον vocitant, Sic Bonolus portentoſa bibacitatis homo à Vopiſco per jocum Lagena pendens dicitur. Et audiant quaſo de ſe calicum hyrudines egregium Senecæ encomium: Quæ gloria eſt, inquit, capere multum cum omnes viceris virtute magnificâ & nemo tam vini capax fuerit, vinceris à Dolio. Pythagoram ſcimus: μετεμψύχων (in animarum ſta-
tuiſſe ita ut crediderit hominum animas in bruta & viciffim brutorum in homines transmigrare pro ut affinitatem & aliquam ſubjecti idoneitatem invenirent: Quod ſi nunc Pythagoras reviviſceret nullus dubito quin porci animam in bacchantes noſtros transmi-
graſſe diceret: Nec vero aliud Poëtarum fabu- loſa involucra de Circæis poculis ut & Syrenarum cantu volunt aut innuunt, quam voluptatum illecebris incautos fascinari & ex hominibus in ſpurcas beſtias tranſcribi. Hyænam naturalium rerum ſcriptores memorant, hominem lacerare affectantem, humanam, vocem mittere; ut ſævitiâ humanitatis imagine abdat. Haud ſecus infernalis ille Draco, vitiorum dulcedine hominibus blanditur, donec riſtu ſuo immenſo latiffimeq; deducto eos devoret. Objicit ſæpius mille artifex incau-
ſtis:

itis juvenibus medicatam venenis offam; &
voluptatum melle lethifera circumlinit pocu-
la, quorum pestem non persentiscunt nisi con-
finio exitij admoti. Fugito itaq; studiosa Ju-
ventus, turpissima ad schalas Gemonias, imò
Gehennam releganda Bacchanalia; Reseca li-
bidinem turpissimos helluonum mores æmu-
landi; Ulyssis ceram arripe, ne voluptatū ille-
cebris circumveniaris. Cogita exemplum filij
perditi acerbâ fama puniti, Holophernis madi-
di animam evomentis. Lothi per ebrietatem
incesto polluti, & alia luxuriæ mala. Vindi-
ca ingenium ab interitu, famam ab ignominiâ,
corpus quod tot nequitia pervigilijs exhauris,
à præmatureo fato, animam deniq; à sulphurijs
Gehennæ undis. Illud Augustini cogitans,
Maledictus qui florem Juventutis Diabolo; fæ-
ces senectutis DEO consecrat, PP. 12. Februa-
rij Anno M. DC. XXXII.

Bonem ἄσπον θύλακον vocitant, Sic
 tentosæ bibacitatis homo à Vop
 Lagena pendens dicitur. Et auc
 se calicum hyrudines egregium
 mium: Quæ gloria est, inquit, ca
 cum omnes viceris virtute magi
 tam vini capax fuerit, vinceris
 thagoram. scimus μεταμύχων
 tuisse ita ut crediderit homin
 bruta & vicissim brutorum in
 migrare pro ut affinitatem &
 jecti idoneitatem invenirent:
 Pythagoras revivisceret null
 porci animam in bacchantes n
 grasse diceret: Nec vero aliud
 losa involutra de Circæis pod
 narum cantu volunt aut innu
 ptatum millecebris incautos fal
 minibus in spurcas bestias tra
 nam naturalium rerum scripto
 hominem lacerare affectante
 vocem mittere; ut sævitiam h
 gine abdat. Haud secus infer
 vitiorum dulcedine hominib
 nec rictu suo immenso latissim
 devoret. Objicit sæpius mill

the scale towards document

por-
 cum
 o de
 nco-
 cum
 memo
 Py-
 sta-
 as in
 rans-
 sub-
 nunc
 quin
 nsmi-
 fabu.
 Syre-
 volu-
 x ho-
 Hyæ-
 orant,
 anam,
 s ima-
 Draco,
 ur, do-
 fto eos
 incau-
 stis;